

Huszár Ágnes

ELTE, Nyelvtudományi Doktori Iskola

Az antigenderista eskü

Magyarország számos katolikus templomában javasolják egy eskü letételét, amelyben az eskütevő kötelezi magát, hogy „minden pillanatban megvetem, elítélem a genderideológia minden tételét és életem árán is harcolok ellene”. Az eskütétel egyelőre fakultatív, de a szerző, Barsi Balázs ferences szerzetes kifejezi a reményét, hogy nemsokára kötelezővé tehető jegyespárok, papok és püspökök számára. A *genderideológia* pszeudotudományos elnevezés, a szöveg szerzője „a homo-, bi-, transz- stb. szexualitás” elfogadását érti rajta. Az eskütevő kötelezi magát, hogy nem szavaz olyan politikai pártokra, nem támogat olyan szervezetet, amely nyitott a nemi szerepek modern felfogására. Ennek az eskünek a terjesztésével az egyház a hitélet határain túlterjeszkedve kívánja befolyásolni a hívek magán- és közéleti döntéseit.

Az esemény

2017. augusztus 21-én, Szent Pius pápa napján született az az esküszöveg, amelyet napjainkban számos magyarországi katolikus templomban felolvasnak, amelynek megtartására a hívek szabad döntésük alapján megesküsznek az „Atya, Fiú és Szentlélek nevében”.¹ Az eskütétel egyelőre fakultatív, először magát meg nem nevező szerzője azonban kifejezte reményét, hogy nemsokára kötelezővé tehető jegyespárok, papok és püspökök számára.

A Szent Pius pápára való emlékezés nem véletlen. Ő tette közzé 1910 szeptember 1-én azt az úgynevezett antimodernista esküt, amelyet 1967-es visszavonásáig minden felszentelt papnak le kellett tennie. A 2017-es eskü hasonló ambícióval íródott.

Az először névtelenül terjedő szöveg írója egy éven belül vállalta a szerzőséget, mint mondotta, a pozitív fogadtatáson felbátorodva. Barsi

¹ Köszönöm régi barátomnak és kollégámnak, Kamarás Istvánnak, hogy egy 2018-as rádióbeszélgetésünk során felhívta a figyelmemet erre a szövegre. Azt is köszönöm neki, hogy 2018 decemberében vendége lehettem a Deák téri estéknek, és beszélgetőtársaimmal együtt tisztázhattam a genderszemléletű gondolkodás alapjait.

Balázs² ferences szerzetes ő, a sümegi rendház vezetője, teológiai tanár, hitszónok és magyar-orosz szakos középiskolai tanár.

Nem véletlen, hogy a társadalmi nemek tanításával szembeni averzió a jelenlegi kormánypártok propagandájában éppen a keresztény tanításokra való hivatkozással indult meg, s fejeződött be 2018 őszén az egyetemi „genderszak” ellehetetlenítésével (Huszár 2018).

Fazekas Csaba és Gábor György szerint ez történik számos más esetben is: „A politika eszközévé téve a vallást, s a vallási érzületet saját legitimitációjához használva fel időtlennek és megkérdőjelezhetetlennek szándékszik feltüntetni a saját politikai hatalmát” (Fazekas, Gábor 2016).

A politikai hatalom meglehetősen sikerrel igyekszik manipulálni a nagy (bevett) keresztény egyházakat, részben úgy hivatkozva rájuk, mint megkérdőjelezhetetlen erkölcsi tekintélyekre, részben pedig hatalmas értékű ingatlanok adományozásával. Eme egyházak némely vezető képviselői pedig nagyon is készségesek abban, hogy híveiket befolyásolják a keresztény jelzővel bőkezűen bánó pártok irányába, különösen a szavazásokat megelőző időszakokban.

Ezt a kölcsönös manipulációt a Lutheránus Világszövetség alelnöke, Fabiny Tamás evangélikus püspök 2016. november 4-én Magdeburgban elmondott beszédében „politikai kereszténységnek” nevezte.³ Jellemzője a „politikai és a vélt egyházi érdek” összefonódása. A püspök az egyházi finanszírozás megoldatlan voltában látja annak alapvető okát, hogy az egyházak a „politikai pártokkal kokettálnak”, a politikai erő pedig a „tenyeréből eteti” őket.

Ennek a háttérnek az ismeretében kell olvasnunk az eskü szövegét, s felfejteni a szöveg mögött rejlő szándékokat. Fontosnak tartom a szöveg nagy részének közlését.

Antigenderista eskü
az Atya, Fiú és Szentlélek nevében

Imádva borulok le előtted, Teremtő, Megváltó és Megszentelő Isten. Elismerem, hogy mindenem, ami létezik, a Te teremtményed, aki a nemlétezés sötétségéből pusztá akarattal, végtelen ingyenes szeretettel hoztad elő a létezőket, az embert pedig magát képedre (személynek) és

² Barsi Balázst 2019. március 15-én kitüntették a tudományos teljesítményért adható legnagyobb magyarországi díjjal. A Széchenyi-díjjal. Erre reagáltam az Élet és Irodalomban egy cikkel, amelyben kitértem a kitüntetett csekély tudományos teljesítményére és az Antigenderista eskü gyűlöletkeltő jellegére (Huszár 2019). Cikkemből egy kis vita kerekedett, a legtöbbben az én álláspontomat osztották.

³ <http://www.evangelikus.hu/fabiny-kereszt-vita-nemtorszagban>

hasonlatosságára (megtestesült Szent Fiadban) teremtetted, férfinak és nőnek teremtetted és megáldottad őt (ld. Ter 1 27–28).

Ígérem és elfogadom, szent esküvéssel elkötelezem magam, hogy teljes meggyőződéssel, a Te dicsőségedre és az emberek megmentésére minden erőmmel, minden pillanatban megvetem, elítélem a genderideológia minden tételét és életem árán is harcolok ellene.

1. Elítélem az ember leépítésének azt az átkos ideológiáját, miszerint az ember biológiai nemétől függetlenül választhat más nemet pszichéjének és társadalmi vonatkozásainak területén, hogy aztán biológiailag is átalakítsa saját magát.
2. Elítélem ennek a sátáni romlottságnak, ennek a beteges eszmének mindenféle terjesztését: a politikai életben, a nevelésben, a gyógyászatban, a médiában, a szóhasználatban, az öltözködésben, a viselkedésben és mindenféle megnyilatkozásban.
3. Nem szavazok azokra a politikai pártokra, nem állok azon civil szervezetek mellé, nem támogatom sem lelkileg, sem anyagilag azokat az egyesületeket, vállalkozásokat, amelyekben a leghalványabban is megjelenik ennek az egészségtelen tanításnak a csírája.
4. Semmiféle "másságot", amely eltér az ember egészséges életfelfogásától, Isten törvényeitől, nem tisztellek, de a felebarátomat szeretem. Semmiféle rossz hajlammal rendelkező embertársam személyét meg nem vetem, sőt tiszta szeretettel szeretem, és igyekszem szolgálatára lenni gyógyulásában, de ha gyógyulni nem akar, akkor is Krisztus szeretetével szeretem.
5. Keresztény testvéreimnek, akik önazonosságuk megzavarodottsága miatt szenvednek, nem csak a gyógyulás útját igyekszem megmutatni, elvezetve őket egészséges gondolkodású orvosokhoz és lélekgyógyászokhoz, hanem Krisztus fonséges ismeretében a szüzesség útját, mint gyöngeségük felmagasztalását mutatom be nekik a Szentegyház tanítása alapján, de nem szerzetesi közösségben élve és nem a papságot választva (ha férfiak), hanem a világban másokért élő elkötelezettségben.
6. A genderideológia irányába tett mindenféle „érzékenyítésre” azonnal reagálok. Társaságban, a rokonságon belül, a társadalmi élet minden szintjén, főleg az Egyházon belül bátran képviselem a Teremtő Isten akaratát, Jézus Krisztus és az egyház tanítását, és az isteni Szentlélek kiáradását minden bűneitől szabadulni akaró testvérem előtt.
7. Mindent, ami rejtetten ezzel az embert leépíteni akaró és diktatórikusan fellépő genderideológiával kapcsolatos a mi napjainkban és ami kapcsolatba kerül vele a jövőben, gyűlölöm, megvetem, elítélem az emberi élet nevében, a Teremtő Isten dicsőségére. A házasság átértelmezésére irányuló minden kísérletet elítélek. Isten akaratával és az ember természetével összhangban csak egy férfi és egy nő életre szóló, monogám, gyermekek iránt nyitott kapcsolatát ismerem el házasságnak. A homo-, bi-, transz- stb. szexuálisok kapcsolatát semmilyen

körülmények között nem ismerem el házasságnak. Ezzel semmilyen diszkriminációt nem valósítok meg velük szemben, pusztán védem azt az intézményt, amely mind az egyén, mind a társadalom életének alapja, és amely nélkül mind az egyén, mint a társadalom lezüllik, tönkremegy. Elítélem, hogy ún. egynemű élettársak gyerekeket nevelhessenek, mert nem az embernek van joga a gyerekekhez, hanem a gyerekeknek van joga szülőkhöz: apához és anyához. Az árva vagy elhagyott gyermek befogadása olyan szentségi, felbonthatatlan házasságban élő egy férfi és egy nő által olyan cselekedet, amellyel magát Jézust fogadják be a családjukba. A befogadott gyermek nem "mostoha" gyermek, bár nem biológiai szempontból gyerekek a szülőknek, de sokkal mélyebben, a biológiai szint előtt, fölött, mögött létező Teremtő Isten akarata szerint és az ő beleegyezése által valódi apjává és anyjává lettek a befogadott gyerekek, akinek joga van saját nemiségének kiteljesítését megtapasztalni szüleinek életében (ld. Lk 9, 48).

Az ilyen szülők, még ha nem is lehetett biológiai szempontból gyermekük, gyerektelenségüket nem csonkaságnak élik meg, hanem kiteljesedésnek abban a mértékben, ahogy egyre mélyebben megismerik Jézus Krisztus végtelen teljességét és szemlélik a Szent Család életét.

Uram Istenem, segíts meg engem, bűnös és szintén sok-sok rossz hajlammal küzdő gyermeked, akik egy a Sátán és csatlósai által fölkarolt és terjesztett rossz hajlamot rossznak ítélek, ugyanúgy rosszul ítélem a pletykálkodásra, a rágalmazásra, a hazugságra, a gőgre és a hiúságra vivő rossz hajlamot másokban és önmagamban.

Uram, Jézus Krisztus, Isten fia, könyörülj rajtam, bűnösön!

Elemzés

A szöveg műfaja: eskü, tehát, ünnepélyes ígéret bizonyos kötelezettségek megtartására. A szerző szerint olyan súlyos fenyegetettségről van szó, amellyel szemben mindenképpen fel kell venni a harcot. Az eskü személyes elköteleződés. Ha egy a római katolikus egyház tekintélyével megtámogatott pap ennek az eskünek a letételét a templomban, az „Isten házában” javasolja, akkor ezzel a spirituális elköteleződést a lehető legmagasabb szintre emeli. Az esküt be nem tartó magát az Örökkévalót sérti meg vele.

Kiknek szól a szöveg, kik a címzettjei? Elsősorban nyilván a templomba járó, Barsi atya szóhasználatával: az „egészséges életfelfogású”, Isten törvényeit tisztelő katolikus hívek. Ők mondják el a szöveget, ők köteleződnek el általa.

De tudják-e vajon a hitbuzgó katolikus hívek, hogy mi is az a „genderideológia”? Belátják-e, miért éppen ennek a képviselői jelentik a legnagyobb veszélyt a (keresztény) magyar emberekre nézve? Miért az

emberek „megmentése” a tét, s milyen erőfeszítést kell tenniük éppen nekik az eskü szövegének értelmében?

Bizonyára igaza van Kamarás Istvánnak: ”A jámbor hívők túlnyomó többsége, persze, nem tudja, mi is az a gender, hacsak nem hallott a gender szak megszüntetéséről; ugyanonnan, ahonnan Brüsszel ármánykodásáról és a migránspárti Unió elleni szabadságharcról” (Kamarás 2018).

Az eskü szövege először is felmutatja az ellenséget magát, a továbbiakban részletesen kifejti, hogyan kell a hívő embernek, akár „élete árán is” küzdeni ellene.

Mi az a genderideológia? A tudományos diskurzus nem ismer ilyet. A biológiai nem (*sexus*) és társadalmi nem (*gender*) megkülönböztetése a tudományos kommunikációban Robert Stoller 1968-as írása alapján terjedt el. A genetikai anyagok által a „testünkbe írt” biológiai nemhez, a sexushoz lazán kapcsolódik az egyes nemektől elvárt viselkedésrepertoár. A biológiai és a társadalmi nem fontos mankóknak — segédfogalmaknak — bizonyultak a nők és a férfiak eltérő megjelenésének tudományos megismerésében. Ez a szerepük, és nem több. A társadalmi nem tudományos fogalma körül nem alakult, nem is alakulhatott ki ideológiának nevezhető egységes nézetrendszer.

A *genderideológia* tehát pontos definícióval nem rendelkező pszeudotudományos elnevezés, jelentése, használati köre bizonytalan, ennek megfelelően tetszés szerint használható. Az eskü szövegének szerzője a következő jelentést tulajdonítja neki: „az ember biológiai nemétől függetlenül választhat más nemet pszichéjének és társadalmi vonatkozásainak területén, hogy aztán biológiailag is átalakítsa saját magát”. A szerzőnek láthatólag már a társadalmi nem (*gender*) fogalmával gondja van. A szerző esszencialista (kreacionista) módon csak a biológiai nemet ismeri el, mint a Teremtés által adottat és változtathatatlant. Hogyan kerül érvelésébe akkor a *gender* szó, és milyen jelentést tulajdonít neki?

A *gender* szakszónak a tudományos konszenzusban elfogadott jelentése — a férfiktól és a nőktől elvárt viselkedési repertoár — történelmileg változik, és kultúránként is jelentősen különbözik egymástól. Ha csak a házasság fogalmát nézzük, az Ószövetségben olvasható mózesi törvények nemcsak a többnejűséget engedték meg, hanem az ágyasok tartását is. Ezt is Isten akarataként fogadták el. A kizárólagosságon alapuló monogám házasság, amelyet Barsi Balázs egyedül Istentől valónak gondol, későbbi eredetű. A történelmet kicsit is ismerők számára evidens, hogy az emberek, a férfiak és a nők évezredek távolában másképp öltözködtek, kommunikáltak, mint napjainkban, és hogy tőlünk kontinensnyi távolságra ma is egészen mások a normák.

A különbözőség és a változás persze nem azt jelenti, hogy bárki tetszőlegesen választhat magának viselkedési és szereprepertoárt, ahogy a

szöveg szerzője feltételezi. A nők és a férfiak valójában egyidejűleg követik példaként és alakítják kreatívan a kultúrájuk által közvetített viselkedési normát. Az eskü szerzője azonban úgy véli, bárki „választhat más nemet” magának, úgymond „pszichikailag”, majd pedig „biológiailag” is „átalakítja” magát. Ez így — bár felettébb pontatlanul — legfeljebb a transzneműsége utal.

Ez az a folyamat, melynek során az a személy, aki úgy érzi, egy számára idegen testben él, hormonkezelés és sebészi beavatkozás segítségével a vágyott nemnek megfelelő külsőt alakít ki magának. Ez nem egy házilag elvégezhető egyszerű korrekció, ahogy a szerző gondolja, hanem egy hosszantartó, bonyolult és költséges folyamat, amely szakképzett orvosi segítség nélkül elképzelhetetlen. Csak abban az esetben tanácsolják a megkezdését, ha az érintett csakugyan úgy érzi, hogy „a nem megfelelő testben” született. Továbbá mindenre kiterjedő pszichológiai szakvélemény birtokában kezdhető meg, az egyes szakaszok (hormonális kezelés, sebészeti beavatkozás) közé éveket iktatnak be. Ezek arra alkalmasak, hogy megszilárduljon az új identitás, illetve még a végső lépés megtétele előtt korrigálni lehessen a döntést. Ezt a folyamatot a magyarországi egészségbiztosítás nem támogatja, tehát közösségi pénzforrásokat nem fordítanak rá.

Barsi atya tehát azonosította a saját maga által konstruált ellenséget, majd részletesen felsorolja az ellene folytatandó harc módszereit.

Az eskü szerkezete

A szöveg tárgya, megszólítottjainak köre és egyházi üzenete alapján két részre oszlik, egy magyszövegre és az azt körülvevő héjszövegre.

A magyszöveg: a szeretet üzenete

A 4. és 5. pont tárgyai, sőt talán megszólítottjai is az „önazonosságuk megzavarodottsága” miatt szenvedő „keresztény testvérek”. Kik ők? Mint a 7. pontból kiderült: „a homo-, bi-, transz- stb. szexuálisok”. Az eskütevő feladatának látja, hogy nekik megmutassa „a gyógyulás útját”. Ezt úgy kívánja megvalósítani, hogy „elvezeti őket egészséges gondolkodású orvosokhoz és lélekgyógyászokhoz”.

A szöveg szerzője tehát betegségnek gondolja „a homo-, bi-, transz- stb. sexualitást”, amelyből orvosok és más, felkészült egészségügyi szakemberek segítségével ki lehet gyógyulni.

Az eskütevőnek szolgálatukra kell lennie az úgymond, gyógyulásukban, de akkor is szeretettel kell fordulnia feléjük, ha nem akarnak gyógyulni, akkor is „Krisztus szeretetével” kell szeretni őket.

A másik lehetőség a szöveg szerzője számára, hogy az érintettek „rossz hajlammal rendelkeznek”. Ebben az esetben is van megoldás. Az eskütevő megmutatja nekik „Krisztus főséges ismeretében a szüzesség útját”. A szerző itt tesz egy furcsának tűnő megkötést: „de nem szerzetesi közösségben élve és nem a papságot választva”. Itt Barsi atya nagyon közel kerül egy valódi problémához, de sikerül úgy tennie, mintha a katolikus papság körében minden rendben lenne.

Tudományos vizsgálatok bizonyítják, hogy az átlagosnál több saját neméhez vonzó fiatal férfi számára vonzó a katolikus papság intézménye, éppen a cölibátus miatt. Közülük nem mindenki követi mégsem az atya által ajánlott „szüzesség útját”, hanem a rájuk bízott gyerekeken, tanítványokon, ministránsokon élik ki vágyaikat. Ez egyértelműen bűncselekmény, mégis sokszor rejtve marad. A katolikus egyház képviselői sokszor tudatosan rejtegetik a helyenként tömeges számban előforduló abúzusokat. A főpapok felelőssége megkérdőjelezhetetlen. A szöveg írója egy bátortalan eltanácsoláson nem jut tovább, a bűnösöket, bűnbakokat izzó hévvel keresi másutt — a genderszemléletű gondolkodás képviselői között.

A „a homo-, bi-, transz- stb. sexualitás”-ra irányuló „hajlam” tehát a szerző szerint önmagában még nem bűn, csak annak a kiélése. A szüzesség elfogadása és megtartása az egyetlen keresztény megoldás a szöveg szerint. Velük szemben az eskütevő követi a bibliai parancsot, amely elítéli a gyűlöletet, ha más ember ellen irányul:

Ne gyűlöld a te atyádfiát szívedben.... Bosszúálló ne légy és haragot ne tarts a te néped fiai ellen, hanem szeresd a felebarátodat, mint tenmagadat. (3Móz 11,18)

A „felebarát” szeretetetének parancsát követi az eskütevő a szerinte beteg, vagy „rossz hajlamaik”-on úrrá lenni nem képes emberek, felebarátok iránt. Kiváncsi lennék rá, az eskütevők hogyan vélekednek a pedofil papokról és a katolikus egyház velük kapcsolatos szerezcsenmosdatási kísérleteiről.

A héjszöveg – felhívás gyűlöletre

A héjszöveg a megszöveget körülölelő 1., 2., 3., 6., 7. pont egysége. Ez egyértelműen az „egészséges gondolkodású” katolikus hívőknek szól. Aki a templomban, a pap buzdítására elmondja ezt a szöveget, a gyűlöletre esküszik fel.

Ez önmagában még nem ellentmondás, „a szeretet egyháza”, annak kanonikus alapszövege, a Biblia elfogadja, sőt helyesnek tartja a gyűlöletet, ha az a sátáni gonoszra irányul:

Ti, Istent szeretők, Gonoszt gyűlöljétek, / Hogy részetek ne legyen Hamis cselekedetben. (97 Zsolt. 6)

A szöveg szerzője a sátáni gonoszság megnyilvánulásának tartja a „genderideológiát”. Ennek értelmében fogadják meg az eskütevők, hogy „megvetik”, „elítélik” „a genderideológia minden tételét”, és harcolnak ellene „életük árán is”.

Az eskü 2. szakasza receptet ad arra, hol, milyen területeken kell ennek az „elítélés”-nek megtörténnie. „A politikai életben, a nevelésben, a gyógyászatban, a médiában, a szóhasználatban, az öltözködésben, a viselkedésben és mindenféle megnyilatkozásban.” Aki letette az esküt, az kötelezi magát arra, hogy magánéletében és foglalkozása gyakorlása során, valamint a közéletben nyilvánosan, mindenki számára látható módon "elítéli" a genderideológiát, illetve azt, amit annak gondol.

Hogyan kell megvalósulnia az elítélésnek? Erre is kapnak az eskütevők nagyon konkrét eligazítást. A harmadik szakaszban az eskütevők megfogadják, hogy „nem szavaznak azokra a politikai pártokra”, amelyeknek programjában feltalálni vélik az ún. genderideológiát. Az eskütevő az ilyen megítélés alá eső civil szervezetek számára nem adakozhat, őket erkölcsileg nem támogathatja. Barsi atya harcolni szólít a „terjesztés” ellen: a politikai életben, a nevelésben, a gyógyászatban, a médiában.

A szöveg állást foglal a házasság kérdésében is. E tekintetben önmagát Isten akarata egyedül hiteles letéteményesének, és az emberi természet tökéletes ismerőjének tekinti. Házasságnak csak egy férfi és egy nő életre szóló, monogám, gyermekek iránt nyitott kapcsolatát tekinti. Ez a felfogás történetileg egy viszonylag késői fejlemény, hiszen Ábrahám ősatyának is volt Sára, a felesége mellett számos ágyasa, s ezektől is születtek gyermekei.

Barsi Balázs tiltakozik az ellen, hogy egynemű párok gyermekeket fogadjanak örökbe. Ezt a jelenleg hatályos magyarországi törvények megengedik. A gyermek jogaira (?) hivatkozik, mondván, a gyerekeknek van joga szülőkhöz, mégpedig szigorúan a heteroszexuális mátrix alapján: apához és anyához.

Aktív ellenpropagandára szólít fel az élet minden területén a Teremtő Isten akaratára, Jézus Krisztusra hivatkozva.

A gyűlölet emberek ellen irányul, ahogy az eskü utolsó bekezdésében megfogalmazódik: „a Sátán és csatlósai”. Ők „karolják föl” és „terjesztik” az ún. „rossz hajlamot”. Az ő tekintetükben még a békés emberi együttélés minimumának tekinthető „arany szabály — ne tedd azt másnak, amit nem

szeretnél, ha mások tennék veled”⁴ — követését is felfüggeszti (Assman 2018, 90).

Akkor kik is a „Sátán csatlósai”, hányan is lehetnek? Ide tartoznak az eskü gondolatmenete szerint mindazon pártok tagjai és szavazói, amelyeknek programjában szerepel a két nem egyenjogúsítása, legyen ez a politikai részvétel megkönnyítéséért, vagy a nőket sújtó alacsonyabb bér — „gender gap” — megszüntetéséért folytatott küzdelem. Ide tartoznak azok a civil szervezetek, amelyek a családi erőszak ellen emelik fel a szavukat, akik segítséget nyújtanak a bántalmazott családtagoknak, nőknek, élettársaknak, kiskorúaknak.

Nyilván a „Sátán csatlósai”-nak körébe tartoznak azok, akik időről időre felemelik szavukat az isztambuli egyezmény ratifikációja érdekében. Az elmaradt ratifikációt 2017. november 11-én Németh Szilárd, a nagyobbik kormánypart nevében így indokolta: „Soha nem fogunk támogatni egy olyan egyezményt, ami a hagyományos családmodellt támadja” („Németh Szilárd” 2017).

A „politikai kereszténység” képviselői szerint tehát a nők, a kiskorúak brutális inzultálása összeegyeztethető a szeretet vallásán alapuló „hagyományos családmodellel”, az ellene folytatott küzdelem azonban nem.

A „Sátán csatlósai” körébe tartozunk mi is, azok a tanárok, oktatók, kutatók, akik tárgyukat — filozófia nyelvészet, szociológia — genderszemléletű megközelítéssel művelik, s így nyert ismereteiket megosztják másokkal.

Ha így összeszámolom, elég népes a Sátán csatlósserege.

Záró gondolatok

Az eskü szövege messze túlterjeszkedik a hitélet keretein. Befolyásolni kívánja az eskütevőket politikai döntéseikben, közéleti értékválasztásaikban. Meg akarja szabni számukra, milyen döntéseket hoznak állampolgári jogaik gyakorlása és mindennapi tevékenységeik során. Ez sérti az állam és az egyház különválasztásának elvét.

Az esküszöveg szerzője és mindazok, akik terjesztik, egyetértenek az egyház „retributív logikájával”. Ennek a lényege Deák Dániel szerint:

Az egyháznak nemcsak az a feladata, hogy irgalmat gyakoroljon, hanem az is, hogy ítélkezzék minden hívő okulására az egy igaz Isten törvényeinek megfelelő módon a bűnösök felett. Mivel másként a hívek nem kaphatnak

⁴ Saját fordításom. Az eredetiben: Die goldene Regel: „Was du nicht willst, das man dir tu, das füg auch keinem andern zu.,,

egyértelmű eligazítást, nem is juthatnak igazságra, végül pedig elkárhoznak. (Deák 2019)

Barsi Balázs esküszövege az elkárkozás rémével fenyegeti mindazokat, akik nem harcolnak a végsőkig a „genderideológia” sátánjával és annak csatlósaival. Ezzel akarva-akaratlanul legitimálja a jelenlegi kormánypártok nyíltan deklarált propagandáját. A hívő katolikus embernek, úgy tűnik, nem marad más lehetősége: vagy követi az esküt vagy elkárhozik.

Nem minden hitvalló keresztény ember, nem is minden katolikus gondolkodik így. A krisztusi szeretet nem válogathat. Ahogy Földessy Árpád írja egy evangélikus blogon:

A felebaráti szeretet mindenkit magába foglal; liberálist és konzervatívot, zsidót és muszlimot, cigányt és bevándorlót. Ha a közösség, amelyben élek, ha a közösség szokásai és elvárásai, amelyhez tartozom, azt sugallják, hogy a másfélét ne úgy kezelje, mint magát, akkor annak a közösségnek a szokásai elválasztanak Istentől. (Földessy 2016)

Javasolom mindenkinek, még mielőtt esküt tenne Barsi atya szellemében, tanulmányozza tüzetesen a Szentírást.

Felhasznált szakirodalom

- „[Antigenderista eskü](#).” 2017. *Katolikus válasz*. Letöltés: 2019. február 15.
- Assmann, Aleida. 2018. *Menschenrechte und Menschenpflichten. Schlüsselbegriffe für eine humane Gesellschaft*. Wien: Picus.
- Deák, Dániel. 2019. „Másként hinni.” *Élet és Irodalom* 63 (7): 8.
- Fazekas Csaba & Gábor György. 2017. „Egész népemet fogom (hit)taní-tani.” *Élet és Irodalom* 60 (51–52): 3.
- Földessy Árpád. 2016. „[Létezik-e keresztény kultúra?](#)” *KötőSzó: Evangélikus közéleti blog*, január 15. Letöltve: 2019. február 15.
- Huszár Ágnes. 2018. „[Problémák a \(társadalmi\) nem körül](#).” *Élet és Irodalom* 62 (34): 3. Letöltés: 2019. június 20.
- . 2019. „[Egy kitüntetés margójára](#).” *Élet és Irodalom* 63 (12). Letöltés: 2019. június 20.
- Kamarás István. 2018. „[Antigenderista ima és a beginák imája](#).” *Egyházforum*. Letöltés: 2019. február 15.

[„Németh Szilárd: Soha nem fogjuk támogatni az isztambuli egyezményt.”](#)

2017. *Atv.* Letöltés: 2019. június 20.